

○ **“Aydın yol” qəzetinin növbəti həmsöhbəti hamı tərəfindən çox sevilən hərbi-vətənpərvərlik mahnılarının, döyüş nəğmələrinin müəllifi Şahin Musaoğludur. Şahin Musaoğlunun müəllifi olduğu hərbi mahnılar, döyüş nəğmələri – “Cənab leytenant”, “And içirik”, “Birinci batalyon” və s. 20 ildən çoxdur ki, az qala hamının dillər əzbəridir. Hətta bu mahnıların təsirinə düşüb zabıtlıq məktəbinə yazılanlar və sonradan ordumuzda xidmət edən hərbcilər də az deyil. Qarabağ savaşının qızgın vaxtlarında Şahin Musaoğlu Müdafiə Nazirliyi Tibb İdarəsi, Müdafiə Nazirliyi Sənədli Filmlər Kinotelestudiyasının əməkdaşı olaraq döyüşlərdə yaralanan əsgər və zabıtlərə məxsus ilk hərbi-tibbi arxivı yaradır. Bununla kifayətlənməyib, şəxsi həyatın mənəvi-psixoloji təminatının artırılması üçün vətənpərvərlik mövzulu şeirlər yazır, onları bəstələyərək, döyüş nəğmələrinə çevirir. Bütün bunlar haqqında müsahibin özünü dinləyək:**

- Şair, həkim, bəstəkar, hərbcı, jurnalist... Şahin Musaoğluna xarakter etibarilə bunlardan hansı daha yaxındır?

- Ayrılıqda götürdükdə əlbəttə, həkimlik sənəti xaraktercə mənə daha yaxındır. Amma ədəbiyyata və incəsənətə gelişim həyatı dərk etməkdə, təkmilləşməkdə mənə mənəvi-praktik təsir göstərən yeganə və güclü ilham mənbəyim olaraq qalır. Bu paralellik həyatım boyu məni müşayiət etməkdədir.

- *Hazırkı yaradıcı fəaliyyətinizdən danışaq. Hamının dillər əzbəri olan hərbi mahnılar ərsəyə gətirmisiniz. Bunlar və hal-hazırda nələr üzərində işlədiyiniz barədə danışmağınızı istərdik.*

- Hər bir yaradıcı insanın yaradıcılığında proqres və reqres dövrü olur. Bəzən hər hansı bir ədəbi yüksəlişin ardınca haradasa qanunauyğun bir tənəzzül dövrü başlayır. Mən də bu dövrü yaşadım, bir müddət musiqi yaradıcılığıma ara verdim. Bunun bir sıra ciddi səbəblər var idi. Amma nələrsə yazıb-yarada bilərdim. Sifariş xatirinə də yazmaq olardı. Həmişə bu səpkidə sifarişlər almışam, lakin heç vaxt özümü zorlayıb nəse yazmamışam. Bu dəfə də belə oldu. Ürəkdən gəlməyən nəse yazmaqdan, heç nə yazmamağa, susmağa qərar verdim. İllər ötdü, bu mahnılar 25-30 ilə yaxın müddətdə populyarlığını, aktuallığını itirmədi. Cəmiyyətin, xalqın, xüsusən gənclərin bəstələrimə olan tələbatı, daxili sifarişi, sözsüz ki, məni də artıq susmamağa, yazıb-yaratmağa sövq etdi. Əsərlərimi yenidən təzə nəfəslə, yeni ifaçılarla işləməyə qərar verdim. Bilirsiniz ki, mahnılara can, həyat verən onu yazan, yaradan şairlər, bəstəçilər olsa da, bu əsərləri qoruyub-yasadan ifaçılardı. İfaçıdan, ifadan çox şey asılıdı. Mən də bu axtarışı davam etdirirəm. İki əsərimi “Savalan” qrupunun solisti, tanınmış sənətçi Novruz Novruzlu ilə işləmişəm. Hesab edirəm ki, ortaya mükəmməl ifa qoymuşuq.

“0 gün yaxındadı, hamımız, hamılıqla bu zəfəri yaşayacağıq!”

Həmçinin, bir neçə mahnımın üzərində ayrı-ayrı ifaçılarla eyni vaxtda çalışıram. Sağlıq olsun, yaxınlarda təqdimatını edəcəyəm. 30-a yaxın hərbi-vətənpərvərlik mahnı mətnlərimi not variantı ilə birlikdə kitab halında nəşr etdirirəm. Həm Azərbaycanda, həm də qardaş Türkiyədə nəşri nəzərdə tutulan bu kitaba Əhməd Cavad, Bəxtiyar Vahabzadə, Ramiz Rövşən və Rüstəm Behrudinin sözlərinə yazdığım hərbi marşları və döyüş nəğmələrimi də əlavə etmişəm. Kitabın, Müdafiə Nazirliyi başda olmaqla, bütün güc nazirliklərinin hərbi hissələrində əsgər və zabıt həyatına hədiyyə olaraq verilməsini nəzərdə tutmuşam.

- *İlk bəstəniz olan “İgid əsgər, möhkəm dayan” mahnısının yazılma tarixçəsindən danışaq: nəğməni hansı zərurət araya-ərsəyə gətirdi?*

- Bu sualı mənə həmişə veriblər və hər zaman da böyük həvəslə cavablandırmışam. Çünki bu əsər mənim ilkimdir. Məhz bu mahnımla o böyük dünyaya – musiqiyə gəlmişəm. Mahnının ərsəyə gəlməsində Azərbaycanın Milli Qəhrəmanını Yusif Mirzəyevin qəhrəmanlığının böyük rolu olub. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin, ruhları şad olsun. O ki qaldı zərurətə; hər şey

“İgid əsgər” şeiri ilə başladı. 1990-cı illərin ağır, mürəkkəb, təlatümlü günləri idi. Ordu quruculuğu formalaşırdı. “Birinci batalyon” deyilən (“Şıxov” batalyonu) ilk taborun qəhrəman döyüşçüləri Şəhidlər Xiyabanında and içərək, birbaşa cəbhəyə yollanırdı. Hamıda döyüş ruhu vardı. Mən də orada idim. Oradakı oğulların çoxu hazırda aramızda yoxdu, çoxu şəhid oldu.... Bəziləri qazi olaraq, sonradan dünyasını dəyişdi. Allah hamısına rəhmət eləsin. O hissələrin təsiri ilə bu şeiri yazdım. Amma anlatmaq istədiyimi verə bilmirdim. Çox işlədim, çalışdım, ora-burasına əl gəzdirdim, yenə razı qalmadım. Ağlıma bir fikir gəldi, bəlkə, bu hissələrimi əsgər nəğməsi və ya marşı kimi musiqi dilinə salım, deyə düşündüm. Elə də etdim. Yaradıcı insanlar yaxşı bilir, bəzən anlatmaq istədiyini sözlə ifadə edə bilməyəndə köməyinə musiqi gəlir. “İgid əsgər” melodiyası bu mənada əlimdən tutdu...

- *“Barıt qoxulu yollar” siza bir şair kimi nə qazandırdı?*

- Çox şey verdi! Birincisi, əsl vətən sevgisinin nə olduğunu öyrətdi. Millətə, torpağa, bayrağa sayğı və ehtiramı öyrəndim. Həm də “barıt qoxulu yollar” bu sevginin, bu sayğının necə bir ağır bədəlinin olmasını mənə başa saldı.

Həmçinin, o, mənə sədaqəti, vəfanı, əzmi, qətiyyəti, intizamı, qazandırdı. Sözsüz ki, şair kimi müşahidə qabiliyyətimin, təxəyyülümün, həyatla bağlı təəssüratlarımın, bir sözlə, fantaziyamın formalaşmasına da əvəzsiz təsiri oldu.

- *Şahin Musaoğlunun musiqiləri o zamankı Azərbaycan əsgərini ayaq üstə saxlaya bildimi? Ümumiyyətlə, o mahnıların – “Cənab leytenant”, “And içirik”, “Birinci batalyon”, “Salam, dar ağacı” – yazıldığı mürəkkəb şəraitə, acı keçmişə nəzər salmaq sizin üçün nə dərəcədə ağırdır?*

- Mühəribə iki nəfərin savaşı deyil... Bu, ölkələrin, orduların, maraqların savaşıdır. Atatürk deyirdi: “əgər millətin həyatı təhlükədə deyilsə, mühəribə bir cinayətdir”. Əbədi heç nə yoxdu, hər şeyin sonu olduğu kimi, mühəribənin də, əlbəttə, bir sonu olacaq. Var olan, ayaqda qalan dövlətin, sonu olmayan bir mühəribəsi də var. Bu, informasiya mühəribəsi, söz savaşıdır. Söz və qələm əhli olan bizlər bu mühəribənin önündə gedənlərdən. Ona görə bizim davamız, savaşımız Azərbaycan yaşadığıca davam edəcək. Hesab edirəm ki, musiqilərim, mənimlə birlikdə o dönməkdə də, bu gün də və gələcəkdə də

Azərbaycan əsgərini döyüşə səsləyəcək, onun döyüş ruhunu, qətiyyətini formalaşdıraraq, Vətən oğulları ilə birgə, çiyin-çiyinə döyüşəcək.

- *Ağır mühəribə illərinə qayıdaq... Cəbhədə həkim və jurnalist kimi çalışmışınız. Mümkünsə, heç zaman unuda bilməyəcəyiniz, insan faciəsini özündə əks etdirən hansısa bir xatirəni danışardız:*

- Belə hadisələr çoxdu və onlardan kitab halına salacağım yazılarımda bəhs etməyi qərara almışam. İnşallah, sağlıq olsun, bu xatirələri həmin kitabda bölüşəcəyəm.

- *Bildiyimiz qədər “Cənab leytenant” mahnısının da maraqlı tarixçəsi var. Ona da toxunaq...*

- Hər bir sənət işinin öz tarixçəsi olur, bu, təbiidir. “Cənab leytenant” da bu mənada, istisna deyil. Bu mahnı Azərbaycan zabıt və əsgərlərinin, eləcə də, hərbcı olmayan gənclərimizin, ümumiyyətlə, cəmiyyətin əksər təbəqəsinin, toplumun böyük qisminin sevdiyi və hit halına gətirdiyi əsərdir. Yazılmasından 30 ilə yaxın vaxt keçməsinə baxmayaraq, hətta kiçik uşaqların da sevgisini qazanan, hamının dillər əzbəri olan mahnının dəyərdim, həqiqətdən uzaq, həm də çox uzaq hekayətləri, tarixçələri uydurulub. Bununla əlaqəli müxtəlif versiyalar eşitmişəm. Hətta bəzi insanlar mənimlə xüsusi olaraq görüşüb, mahnının onunmu, yaxud şəhid olmuş hansısa yaxınınımı, əzizininimi şərafinə yazıldığını mənədən israrla soruşublar. Bəzən onları qırmamışam. Vaxtı gələndə hamısını açıqlayacam.

Amma bu mahnının sevgisiylə orduya yazılıb leytenant olanların gerçəkdən, sayı çoxdu. Mənim üçün bundan böyük, bundan şərəfli ödənilməz.

- *Qarabağın işğaldan azad ediləcəyi gün, Şahin müəllimin bəstələdiyi mahnı daşları, qayaları lərzəyə gətirmək gücündə olacaqmı?*

- Həmin gün, – o müqəddəs, o möhtəşəm gün – hamımızın ümidlə, inamla gözlədiyimiz gün gələcək! Buna əminəm! O gün yaxındadı, hamımız, hamılıqla bu zəfəri yaşayacağıq! Çünki bu, namus, qeyrət, şərəf məsələmiz, haqq işimizdi. O ki qaldı yazılacaq mahnıya, indidən onu deyə bilərəm ki, o əsəri yazacağam. Bəlkə, bir əsgərdən, bəlkə, bir anadan, bəlkə də, bir sevgidən bəhs edəcək o mahnı, bax bunu bilmirəm! Amma içimdə çoxdandı göynəyən bir yara məni rahat buraxmır... Ürəyimdə nə vaxtdı, şəhidlik, qazilik, mərdlik, igidlik, əhd-vəfa, əzm, qətiyyət, qisas, intiqamdan yoxlularaq o cənəfət Qarabağı tərənnüm edəcək bir zəfər mahnısı yaşayır. Bax, mən onu yazmaq istəyirəm!

Elmin NURİ